

1884-01-25

AFSENDER

Hanna Bredsdorff Larsen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 155 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Donmark D: 25 de Januar 1884.

Manne bog

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 155 Nr. 33

Kjære Agnete!

Dette Fotograf
er fra Moder
(Kamma), har
du vel det?

Tak for dit brev, det var så morsomt at
få brev fra dig, jeg blev så glad ved
det. Jeg sender dig nu den krans af
efterårsblade, det var en morsom ide, det
du skrev om ^{mit dit} at du vilde se, du vil nok få
held med udførelsen. Morster Hanna
har idag fået brev fra din moder og
alle dine julebreve tilsendt, jeg har pløjet
dem og har nu læst dem allesammen,
du har haft en rar jul i Alsø, og det
var morsomt at du kom med til det
sølv bryllup. Margrete og jeg er alene
hjemme for øje blikket morster H og Knud
er gået hen at besøge nogle folk her
tat ved. Margrete har været meget glad
: efter middag, hun har nemlig fået
to breve, et sødt et fra P.M.L. og nogle
små glansbilleder, og et på en linie
fra faster Mine og nogle ablater i en
lille konvolut. Hun blev helt alleveild

af glæde og for omkring i stuen, vi skulde
allesammen læse P. Thos brev, skøndt
det var bleven læst højt. Nu må du læse
det! Og nu må du læse det! "Så skal du
læse det sagte og gjøre sådan." Så stak
hun næsen lige ned i brevet. Nu sover
hun det lille skinde. Vores møter er da
rask nu, det er rigtigst. dybt. Jakob og
jeg var da en lille tur i Svendborg i Galun,
det blev kun kort, for Jakob skulde til
Assens at besøge Vilhelm Andersen.
Faster Mine havde det nogenlunde skikkeligt
og tante Line var nu meget flink. Tante
Lines juletræ blev tændt, det var et lille
nydeligt træ med en mængde lys og
en overvældende mængde Dannebrog
flag, som endogså var heftet på dugen.
Jakob fik "Under hammeren" af tante
Line, og noget til at le af, som hedder
"Oldfaks" af faster Mine. Jeg fik et
"strikket kaste tønklode" af tante Line og
et lille bitte vers, og en lille bog af
faster Mine med nogle små billeder. En
høblit besætning af Trine J. U. havde
en hyggelig aften deroppe, vi skrev selvs
som sædvanlig, men fik ellers ikke
tid til at foretage os stort. Jakob og

jeg morede os meget med at synge og spille
af "Det ijsugende Finland" som jeg fik
af ham, og af Berggrens norske folke sange,
som jeg fik af mig selv. Margrete sagde
forleden aften "vil du synge: Drimpen
dramsen, få' me skansen" det var dette:
"Ijænk en dram sa' en, få' me skam sa' en"
du husker den nok. Jeg har nok sunget
drick en dram sa' en siden hun kunde
få' det ud. En af de første gange vi
løste engelsk, sad hun og hørte meget
nøje efter, ud på aftenen efter at hun
var kommet hjem, græd hun isvorne, hun
var ikke rigtig vægen men brølede voldsomt,
jeg gik ind til hende og snakkede op for
at få hende vægen, når så Hofods kommers
sagde jeg så skal vi rigtig lære ijsen.
"I have, you have" råbte hun op med den
latterlyste halv grædende halv sovende
stemme. Det lod så komisk så vi lo alle
sammen og så vøjede hun rigtig og lo
med. Jeg morede mig i denne tid med at
lære gamle breve, jeg fandt dit dejlige
"Kære Johanne, nu vil jeg skrive til dig
og fortælle dig noget. Fastelavns søndag var
vi ude og fastelavns mandag var vi også
ude og den næste dag var vi også ude
o: s: o: Der var også et brev til dig hvor der

stod om et seltekal hvor I havde været.
"De talte ikke om andet end at vi skulde
sidde godt, og se' har jeg dog aldrig siddet
så' dejligt og ledsomt med ryggen til dem alle
sammen."

Moster Hanna har få' det væs befalet
mig at skrive på den varmeste og mest
indtrængende måde om du ikke nok
kan lægge din vej om ad os når du
rejer hjem, vi kan nok tænke at du
på' den tid længe storket efter at
komme hjem, men kan du ikke
reje to dage førend hjem længe
bliver alt for gal, vi vil se' gjerne
se dig. Lide Agnete mange hilsner fra din Johanne.
Lette her undværlig af

Hanna Dorothea Ulrike Breddehoff-Larsen.

Med det samme vil j' bede dig hilse mine
"søde lille Rine" og Hr. G. Bramhelft,
med hvem j' i gamle dage var rigtig godt venner,
men om han nu er kommen så højt på' strø
og højt op i rangforordningen så han ej
mindes mig — se, det vid' j' jo ikke —
Jeg mindes, som det var igår, da han næppe

fra
Hansen af
Kjøbenhavn,
til
Breddehoff-Larsen
i
Kjøbenhavn

at
han
skal
skrive
til
Hanna
og
Agnete
og
Johanne